

Barbro Carlsson, ledamot i HandikappHistoriska
Föreningens styrelse

Tidigare bland annat ordförande i Handikappförbundens
Centralkommitté 1985 - 1989

Tal vid Handikappförbundens årsmöte den 19 maj 2010

Vi brukar säga att vi måste kunna vår historia för att kunna arbeta för vår framtid.

Handikapprörelsens historia är en del av vår gemensamma svenska folkrörelsehistoria som har präglat vår demokrati, det vi kallar den svenska folkrörelsedemokratin.

Vi har lärt oss i skolan hur folkrörelserna växte fram under 1800-talets senare del när arbetarrörelsen, nykterhetsrörelsen och frikyrkorörelsen bidades. Det vi inte fick lära oss i skolan var att då bildades också de första handikapporganisationerna genom att blinda och döva slöt sig samman i sina första föreningar.

Som vi vet så följdes de av många, många fler under kommande århundrade - en utveckling som pågår fortfarande.

Ändå är det först i början 70-talet som vi på allvar talar om handikapprörelsen som en folkrörelse. Det är då som förbunden i Handikappförbundens Centralkommitté, HCK, för första gången antar ett gemensamt princip- och handlingsprogram Ett samhälle för alla. Ett program som fick stor handikappolitisk betydelse eftersom det slog fast att med allas lika värde följer också allas lika rätt vilket innebär ett samhälle som inte utesluter en del av sina medborgare utan skapar jämlika förutsättningar för alla.

Det var också med detta som utgångspunkt som Rolf Utberg och Claes Olsson, forskare vid Umeå universitet, år 1987 tog initiativ till att Handikapphistoriska

föreningen, HHF bildades. Bengt Lindqvist blev HHFs förste ordförande och har varit HHF trogen sen dess.

Vi har i vår svenska handikapprörelse all anledning att vara stolta över vår historia. Många reformer har genomförts efter envis kamp och stora arbetsinsatser från rörelsens sida. Vi kan med rätta säga att vår historia är en viktig del i vår svenska samhällsutveckling och därmed en viktig del av vårt svenska kulturarv.

Men vi kan inte slå oss till ro med att bara konstatera detta. Vi måste också öka vårt gemensamma engagemang för att utifrån vår historia sprida kunskap om våra levnadsvillkor relaterad till samhällets syn och åtgärder. Inte för att stanna i det som har varit utan för att i dialog med dagens samhällsrepresentanter öka såväl vår egen som deras insikt och kunskap om våra villkor och därmed bygga för framtiden.

Många, många fler engagerade handikapporganisationer och forskare behövs därför i arbetet med att utveckla och dokumentera forskning kring vår historia. Det är bara utifrån vår egen kunskap och erfarenhet som en sådan forskning kan inspireras och växa.

För några år sen fick HHF stöd för att bygga upp ett handikapphistoriskt center som består av en referensdatabas och en bilddatabas med information om funktionshindrades liv och villkor under olika tidsåldrar. Jag utgår ifrån att ni är väl förtrogna med den.

Basen finns men har inte kunnat fyllas på pga brist på pengar. Det är därför med stor glädje jag berättar att Nordiska museet och HHF nu har inlett ett långsiktigt samarbete för att handikapphistoria ska bli en integrerad del i museets verksamhet. Ett samarbete finns redan med Historiska museet vilket också fortsätter.

HHF och de båda museerna har alldeles nyligen gått in med en gemensam ansökan till Allmänna arvsfonden som innehåller sex olika delprojekt i vår samverkan. Ett av dessa handlar om att skapa en webbplattform där såväl enskilda som handikapporganisationer inbjuds att medverka. Ett annat är att vi tillsammans med Historiska museet planerar att anordna en två dagars filmfestival i april nästa år. Syftet är att visa hur handikapp skildras i såväl spelfilm som dokumentär och amatörfilm. Till filmvisningarna knyts seminarier där tillfälle ges att diskutera och analysera det man sett.

Handikappförbundens medverkan i dessa två delprojekt är en given förutsättning för att de ska ge resultat. Om det kunskapsrika projektet i sin helhet kan ni läsa på HHFs hemsida www.hhf.se. Vilket rekommenderas varmt!!